

„Vy jste měl právo ji zabít, abyste smyl svoji potupu. Měl jste i právo zabít jejího milence. Nicméně pochybuji, že by Dvůr ocenil, že jste napadl jednoho z jeho členů, a ještě méně, že jste se odvážil zavléci do Zakázaného města nemoc. Budete to muset vysvětlit na Kancléřství.“

Zdálo se, že to Tu C'-čchuna pobavilo. Ústa se mu roztáhla v nedobrému úsměvu.

„Tak na Kancléřství, opravdu? To ještě uvidíme!“

XVIII

*Mandarín Ti vypátrá viníka;
ten ho za to odmění.*

Bylo načase, aby šel Ti informovat hlavního tajemníka Cou Chao-tchieny o svých výsledcích. Stavil se doma, oblékl si svůj nezdobnější šat a nechal se v palánku odnést do Pavilonu občanských ctností.

Zadavatel jeho posláni seděl v širokém křesle. Ti zaznamenal, že ve vykuřovadlech na vonné látky doutnají kužilkové kadidla a že okenice jsou zčásti spuštěné, tak aby místnost tonula v pološeru. Toto uspořádání dodávalo jejich setkání vzhled smutečného bdění.

Ti stál před svým nehybným protějškem a líčil mu různé případy, které v posledních dnech řešil, ale ten, který právě uzavřel, ponechal stranou. Podle jeho slov se to v tomto městě hemžilo učenci, kteří bez váhání používali své umění k obětování těch, z jejichž skonu měli prospěch.

„Vaše vznešená Výsost bezpochyby doporučí celkový jednorázový zátah, aby byla ta profese na scestí umrávněna.“